

7. CONCLUSIONS

1. Els nivells de dioxines i furans en mostres de sang a les poblacions de Mataró i Arenys de Mar i en mostres de llet materna a la població de Mataró observats el 2012 són equiparables i/o es troben a la franja baixa en relació als observats en d'altres països industrialitzats.

2. L'evolució dels nivells sanguinis de dioxines i furans a les cohorts d'estudi ha experimentat una lleugera tendència a disminuir durant els últims tretze anys, passant dels 19 pg I-TEQ/g grassa el 1999 als 13 pg I-TEQ/g grassa el 2012.

3. Com en les anteriors fases d'aquest estudi, en el 2012 tampoc no s'observen diferències rellevants en els nivells de dioxines i furans entre la mostra de Mataró considerada exposada a la planta incineradora (13,4 pg I-TEQ/g grassa) i les mostres d'individus considerats no exposats a la planta incineradora, tant de Mataró (13,2 pg I-TEQ/g grassa) com d'Arenys de Mar (12,9 pg I-TEQ/g grassa).

4. Des del 1997, els nivells sanguinis de PCBs han experimentat un descens constant en tots els grups d'estudi fins a situar-se en uns nivells inferiors a 1,0 µg/L a Mataró i a 1,4 µg/L a Arenys de Mar el 2012, els nivells més baixos dels últims 15 anys.

5. El comportament dels nivells de PCBs al llarg dels últims 13 anys ha estat totalment independent de l'exposició a la planta incineradora.

6. Després d'una clara tendència a disminuir durant el període 1995-2008, els nivells de plom en sang el 2012 s'han mantingut estables a uns nivells molt similars als del 2008 i sense que s'observi cap diferència entre els diversos

grups d'estudi, situant-se en tots els casos a uns nivells molt propers a 1,5 µg/dl.

7. Els nivells de cadmi en sang van experimentar una tendència al descens entre el 1995 i el 2005 i des d'aleshores s'han mantingut més o menys estables entre 0,05 i 0,1 µg/dl en tots els grups d'estudi, uns valors clarament inferiors als de referència per a la població no exposada laboralment.

8. L'any 1999 es va observar un pic en la concentració urinària de crom i des d'aleshores aquests nivells s'han mantingut estables en tots els grups per sota d' 1 µg/g creatinina.

9. Els nivells de mercuri en orina no van mostrar cap tendència clara al llarg del període 1995-2002, posteriorment van mostrar un descens important (2002-2008) i el 2012 s'han mantingut estables a uns nivells molt similars als del 2008, sense que s'observin diferències entre exposats i no exposats a la planta incineradora i situant-se per sota de 1 µg/g creatinina en tots els casos.

10. Després d'un lleuger descens dels nivells de níquel en orina entre el 2002 i el 2005, aquests nivells s'han mantingut més o menys estables durant els últims set anys. El 2012 no s'observa cap diferència entre exposats i no exposats a la planta incineradora, però els treballadors de la planta mostren un lleuger increment, tot i tenir uns valors inferiors al nivell de referència per a la població no exposada laboralment.

11. Els nivells d'arsènic en orina van experimentar un ascens entre el 2002 i el 2005 i un lleuger descens entre el 2005 i el 2012, sense que s'observin diferències rellevants entre els diversos grups d'estudi.

12. Durant els 16 anys de seguiment de l'estudi, en els treballadors de la planta incineradora no s'han observat canvis importants en els nivells de dioxines i

furans, que s'han mantingut al voltant dels 14 pg I-TEQ/g grassa, uns valors equiparables als de la població general de Mataró i Arenys de Mar. Pel que fa als nivells de PCBs indicadors als treballadors de la planta incineradora, el 2012 s'han obtinguts els nivells més baixos dels últims 16 anys, amb una tendència similar a la de la població de Mataró i lleugerament inferior a la d'Arenys de Mar. Pel que fa als metalls pesants, el seu comportament a la mostra de treballadors de la planta incineradora no ha estat, en general, diferent a l'observat en els altres grups d'estudi.